

Sygn. akt II AKa 161/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Danuta Matuszewska

Sędziowie: SSA Dorota Rostankowska (spr.)

SSO del. Marta Gutkowska

Protokolant: sekr. sądowy Katarzyna Bielska

przy udziale Prokuratora IPN Oddziałowego Biura Lustracyjnego w G. E. K.

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2018 r.

sprawy lustracyjnej

Z. G.

o stwierdzenie zgodności z prawdą oświadczenia lustracyjnego

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 30 marca 2018 r., sygn. akt **XIV K 272/17**

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że orzeczony w pkt. III zakaz pełnienia funkcji publicznej uzupełnia o art. 4 pkt 61 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o ujawnieniu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów.

II. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części;

III. zwalnia lustrowanego od wydatków postępowania odwoławczego, którymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Gdańsku rozpoznawał wniosek Prokuratora Oddziałowego Biura Lustracyjnego IPN w G. o wszczęcie postępowania lustracyjnego wobec **Z. G.** i wydanie orzeczenia stwierdzającego, że złożył on niezgodne z prawdą oświadczenie lustracyjne.

Wyrokiem z dnia 30 marca 2018r. w sprawie XIV K 272/17:

na podstawie art.21a ust.2 ustawy z dnia 18 października 2006r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów stwierdził, że **Z. G.** złożył w dniu 3 października 2014r. w E. niezgodne z prawdą oświadczenie lustracyjne, o którym mowa w art.7 ust.1 i 2 ustawy z dnia 18

października 2006r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów;

na podstawie art.21a ust.2a ustawy z dnia 18 października 2006r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów orzekł wobec Z. G. utratę prawa wybieralności w wyborach do Sejmu, Senatu i Parlamentu Europejskiego oraz w wyborach powszechnych organu i członka organu jednostki samorządu terytorialnego oraz organu jednostki pomocniczej jednostki samorządu terytorialnego, której obowiązek utworzenia wynika z ustawy, na okres 3 lat;

przy zastosowaniu art.4 § 1 kk w zw. z art.21 ust.1 ustawy z dnia 18 października 2006r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów na podstawie art.21a ust.2b ustawy z dnia 18 października 2006r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów w brzmieniu obowiązującym w dniu 3 października 2014 r. orzekł wobec Z. G. zakaz pełnienia funkcji publicznej, o której mowa w art. 4 pkt 2-57 ustawy z dnia 18 października 2006r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów, na okres 3 lat;

na podstawie art.626 § 1 kpk, art.627 kpk w zw. z art.19 ustawy z dnia 18 października 2006r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów zasądził od Z. G. na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania lustracyjnego w kwocie 1399,20 zł.

Apelację od wyroku wywiódł Prokurator Oddziałowego Biura Lustracyjnego w G. zaskarżając powyższe orzeczenie na niekorzyść osoby lustrowanej w części dotyczącej orzeczonego przez Sąd I instancji zakazu, o którym mowa w art. 21 a ust. 2b ustawy z 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów.

Zarzucił powyższemu orzeczeniu obrazę przepisów prawa materialnego to jest art.116 kk i art.4 par.1 kk poprzez ich niezasadne zastosowanie do ustawy z 18 października 2006r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów, będącego konsekwencją uznania, iż odpowiedzialność z tytułu złożenia niezgodnego z prawdą oświadczenia lustracyjnego jest odpowiedzialnością karną, co w rezultacie doprowadziło do błędnego określenia zakresu przedmiotowego orzeczonego na podstawie art. 21 a ust. 2b ustawy środka i wskazania, iż zakaz pełnienia funkcji publicznej objął funkcje publiczne wymienione w art. 4 pkt 2-57 ustawy, podczas gdy, zgodnie z obowiązującym brzmieniem ustawy, zakaz winien obejmować funkcje określone w art. 4 pkt 2-57 i 61.

Wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia w pkt III poprzez wskazanie, iż orzeczone na podstawie art.21a ust.2b ustawy z 18 października 2006r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów zakaz zajmowania funkcji publicznej obejmuje funkcje publiczne określone w art. 4 pkt 2-57 i 61.

Lustrowany złożył w toku postępowania odwoławczego pismo, w którym wniósł o przeanalizowanie, pochylenie się nad jego sprawą i wydanie wyroku na podstawie zgromadzonego materiału.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja wywiedziona w powyższej sprawie jest zasadna i jako taka zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie podkreślenia wymaga, że wyrok Sądu Okręgowego został zaskarżony jedynie przez prokuratora na niekorzyść lustrowanego. Wobec powyższego, przedmiotem rozważań Sądu Apelacyjnego nie była treść złożonego do sądu odwoławczego pisma lustrowanego. Pismo to zostało ujawnione w toku rozprawy odwoławczej w trybie art.453 § 1 kpk. Z uwagi na fakt, że nie zawierało sygnalizacji świadczących o zaistnieniu przesłanek z art.439 kpk lub art.440 kpk, brak było podstaw aby odnosić się szczegółowo do treści w nim zawartych.

Rację ma skarżący, że ustawa z 18 października 2006r. o ujawnieniu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów zwana dalej „ustawą lustracyjną” nie stanowi „innej ustawy” w rozumieniu art.116 kk. Brak jest zatem podstaw do uznania, że zastosowanie mają przepisy względniejsze dla lustrowanego, tj. obowiązujące w dacie złożenia przez niego oświadczenia lustracyjnego. Prezentując taki pogląd Sąd Okręgowy powołał się na przepis art.42 ust. 1 Konstytucji RP oraz powiązany z nią art.4 § 1 kk nie dostrzegając, wydaje się, jednolitego w tym zakresie orzecznictwa. Sąd Apelacyjny podziela wskazane w uzasadnieniu apelacji stanowiska Trybunału Konstytucyjnego, Sądu Najwyższego i sądów powszechnych wyrażające pogląd, że „ustawa lustracyjna” nie stanowi „innej ustawy” w rozumieniu art.116 kk. Nie widząc konieczności ponownego cytowania tych orzeczeń, sąd odwoławczy doń się odwołuje, wskazując nadto na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 września 2015r. w sprawie V KK 413/14, który również reprezentuje tę utrwaloną linię orzecznictwa stwierdzając wprost, że „Do odpowiedzialności lustracyjnej nie stosuje się reguł odpowiedzialności karnej i w związku z tym nie ma zastosowania art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 116 k.k.”.

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że orzeczony w pkt. III zakaz pełnienia funkcji publicznej uzupełnił o art.4 pkt 61 Ustawy z 18 października 2006r. o ujawnieniu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów.

W pozostałej części, nie stwierdzając zaistnienia przesłanek z art.439 kpk i art.440 kpk, zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

O wydatkach postępowania odwoławczego Sąd Apelacyjny orzekł w oparciu o przepis art.626 § 1 kpk i art.624 § 1 kpk uznając, że względy słuszności przemawiają za zwolnieniem lustrowanego od obowiązku ich ponoszenia i obciążył nimi Skarb Państwa.